

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ СХС

Рок VI.

Нови Сад, петок 5. Априла 1929.

Ч. 13 (221)

КОСПИТОБАЙТЕ ЧИДЬ СЕОНХЪ...

Найглавнейше.

Кед велького войсководю Наполеона питали, до потребно за војну, одповед кон: три ствари: пенож, пенож и заш пенож. Кед би ставел дахто таки вопрос, цо найглавнейше при воспитованю, одповедли бы зме: три ствари: приклад, приклад и заш добри приклад. Дае ист доброго прикладу, ту шицки науки и опомени зарадемни. З сдну руку ше буде, а други развалию. Дзеци науку лем слушаю, але робя токо, цо видаа, по прикладу. Прето од дзеца треба уклониц шицко до недобре, не шумне або недостойно. Ест родичо, котри гуторя: ша дзецико ище малке, ніч не разуми! Спрседаю ше. Баш воспитоване до 10 року найважнейше, бо познейше на них ма веќши вплив дружтво и вшелїаки обставини. По вонкашињосци своєй дзеци ликую родичом, але и їх душа достава подобис до родичо, бо дзеци думаю, бешедую и робя так як и родитеље. Какци разумии човек треба, да ше стара, да так провадзи својо дзесци, да не спадню до тих похибко, до котрих вон сам спаднул. Нігда не треба својо слабосци пред дзецими откривац.

Познам једну фамелју, где оцец бул вельки фигльош. Вон мал туту хибу, же више, кед випил ногарчок паленки або вина, без раздумјана гуторел и пред дзецими, як и пред старшима тово шицко, цо му јесм шли на и язик принесли. Часто ше так забул, же пред дзецими гуторел тово шицко, по вон як хланец и легин поробел. Аж пукал од шмиху, кед приповедал, як ше вон як хланец знад скриј на пойдае, або у коморки, дас мац поодкладала яблука и як их крађуј ведно с пай-

ташами; як гуаштства робели як легине по домох, на дажицох, но пользох итд. Таки приповеданя так ше попачели юго дасцом, же вони би и сдзенс и бависко охабели, кед оцец почал таке приповедац.

Свойо бешеди оцец обично так доконъчовал:

„Таки чловек, док с млади. Младосц — радосц“.

Понеже дзеци знали, же и вони млади, це треба иш чудовац, кед вони так заключовали: мушиме и ми так робиц, як робел наш оцец, док бул млади. И вони видумовали вшелїаки средстия як би могли тоти и тоти гуаштства зробиц, лем, же би их піхто не влапел. И робели так, як чули од отца. А робели и веџей и више горше и горшис. То уж допило и отцови. Але кед љим то потим оцец заказовал, зле престол, бо му вони одповедали: Ша и ви не були лепши, док сце були млади! Младосц — радосц!“ Отцово заповиди не мали веџей ліжаки вредносци пред дзецими.

Добри приклад дац, то ве лєгка ствар. За то потребно пайперие, же би сами родитељ жили чесно и совисно и совисно испољивали заповиди Божко и церковни. Часто ше родитеље поносую на дзеци, же наука койяки недобри звичај, але тому вони сами виновати. Забувало, же дзеци с дня па дзенит патра на њих, видза добре и недобре спрашоване а таки и сами поставаю. Позната това приповедка о жабох: Ёдного цеплого вечару в леще у долини крекетали млади жаби, једна баржей як друга. При крају шедзела стара жаба логнинана и зларма: Не гавьбице ше ви гадна челедзи! Чом пе шливац, так крашње як тот соловей на јончуру але више: рега, рега... На то си

отлове једно младо жабче: Мамо, ша ви нас так научели!

Чи и можем шмелю повеси, же дзеци буду то, цо видза на родичох.

У нашним отечеству

Нови закон. Јого Вел. Краљ потписал два нови важни закони. По једним закону одредзени су бара оптири кари за таких урядниках, котри би својо должности не окончовали як треба, або ше дали поткупниц. Други закон заснивујчи число министеријох за јетири.

Краљ у Загребу. У мешацу мају мала би ше настанац цала Кралевска фамелија у Загребу у бувшој балској палати, Јого Вел. Краљ буде и госцом архиепископа у Загребу преосвященога Баусера.

Вопрос конкордата медаи нашу дершаву и Римом на дневним порядку. Пред конкордатом ше ушорије вопроси, котри до тераз ис були ушарени. Так и прааграрна реформа црковних доброх, вирониси школни итд.

Родичи без шерца. У Сенти полиција викашла, же богати родичи на meno Серчик тримали на пойдае званичнога својога сина Јоана уж три роки и не пуцели го медзи людзох. Хланцови уж 16 роки и кущик је хибин у разуме, па ше родичи ганьбели пред шветом а не сцели го дац на личене.

Жобрачка -- милионарка. Издавно принесли нашо новини вист о једним дјдови, жобрачкој, котри захабел $\frac{1}{3}$ милиони динари, тераз ваш јашају, же у Београду умарла једна така баба на meno Павлович, за котру остало 1 милион дин. у вредносци. Крем вшелїаких акцијох, вонца захабела пољни коферчок стодинарки и злата.

Гр. кат. свищеник у Южнай Сербије у валаде Богородица умар. Волали го звичайно поп Христа. Було му 90 роки. Цалком ослабнул и једна нога ише од војни була зламана. Ишће до пред 5 роками могол служиц службу Б. попри младшим свищеникови, але познейше и то не могол. Жена и двеци му давно поизмерали. Зос Скопљу пришол свищеник и споведаја го. О осем днј веџ умар. Православни свищеник исцел дојуци, да го похонало па катол. теметовс, але захтевал; да ше похова на православним теметове. Меџитим греко католци пренесли юго цело до Девдели и там го поховали па катол. теметове як ше и почи.

Зручене црквове ощество. У Новим Бечеју римо-кат. владика Родич аруцел цркве, ощество и виженовал комисаријат, котри буде управљаји зос церквоп, мајстром до нових избранакох. Причинајајије тому ест, же пе ощество не сцело повиновац Јаредом дух. власци.

Учительњак и учитељњак у нашој дершави јест шицких 35.000 на основних школах. Од того највећи ма Словенија, а то знак, же то нашо најпросвищено племе.

Драга риба. У Охридским озеру влапели рибари једну рибу (моруну) чежку 206 кили. Предали од неј килу по 85 динари и заробили 17.510 динари.

Читайце
„РУСКИ НОВИНИ“

Виходаја раз у тижњу.

Цена на цели рок 100 динари.

На $\frac{1}{4}$ рока 50 динари.

За Америку 4 долари на рок.

Рукописи и други писма треба посыпти на адресу:

„РУСКИ НОВИНИ“ НОВИ САД
Бојавићева улица број 2.

Претплату на РУСКЕ - НАРОДНЕ ПРОСВИТИНЕ ДРУЖТВО, РУСКИ КРСТУР (Бачка).

Знане — сила.

Социална справедливост жада, да школование буде всеобще, т. б. за всичких ходици и прето безплатно. Не ганъба назнат — аз ганъба не съм знац! Осколчане ищущ себе прибрани какъди човек. Някога е — кед човек има: нагоди за то; трах е — кед това опуши дакто пред свою изгубици; ходиство с — кед захтваш закону у тим завадзат Фундаменталне знане е *принусов*, т. в. какди ма право и длъжност ходи до основната (народната) школа. И як родити целику викатичици або ошлапици свояте деца, да им аое жребъзом приложи дому именж, так само иешму родити охабици свояте деца въписане, хот им аено теди потребне дома — да чува крави, свини, т. д.

Не какда глава за науку, ке какди деца за пшредни и писашу школу, але, кед ше найде деца мудре и талантове, таке би требали помочи им державну и народну стипендзию, бо какди таки стражени талант то е и уграта за цели народ. Добре винковоанни люде, чуваю, просиша и унапреднуу най-важните народна иминие — знания.

Кед по свитовей войни (1914—1918.) зделали жеми и народи медии держави, никто не раповал им тевтима, котри не могли зоканац, же су просвищени народ. Гварело ше теди так:

Громади людии, котри не имаю своян култури (просвети), през децац або всечи рози претоци ше и нестано у гевти пропагандистски народу, котому привидно! — (а прето им аин не треба держави, плебеди!) — Не думайко, отже, мудро тоги по гваря, ке маин народом по требахи им не хаснущ школование людии (интелигенция). Не гутори хасновито, котри ласкаю работникои-рукоделци и хандибодии-нарасгии, и хвалвиш

лем их жул и виши за ти чирико душевных работникои, бо — твари — чисто лем цели доси и бабраш посирити, и не тово лем зануба и искачновита безработност. Не роби добра ант тевти держави, котри не тримаю лем зельких глади, фабрикантох, таргових и банкарех, и ищати нийкополннич роботникои-чин, вийком таки шащи, котри им не вистарчава ант за „минимум егансенци“ — (покриване пред един ден). Тоти Чиновники веца муша гледац — подри одну службу ище да-види — и так веца упекши роботне време, а уж си у перши служби преобретиши, ке аин ю не можу кончиши так, як треба: и при таих обставинах не можу не дайти душевно рази-нивац. Ображаващи [просвети] у членска] по скотчеса, кед по докончи школа, але треба вице ровано читац, робиц и непрестано провадиц напредовано знаници. А кеди тово зроби чи-век, кед я уж въмпрене все ду-шилъм-роботни часом [службата двом напомни] все чим ше тоз третилица на стручни газети; все чим купи себе книжки або пой-дзе на научено путешествие? На концу: школовани лидае при нас и лишиши по швеце творя превед науки и артистични дѣла за време свогого одмору, по-за ханделарийски работу. Пропаганди: вистати чи-век, котрому апнициким химентации средствии за живот и котри пема одмору (одпочинку), таки чи-човек не може твориц душевни добри, котри треба да твори интелигенция вице и вишади!

Мено просвига содерика у се-бе слово: *шестисиц*, — а ишам и образованоц краини не моину иоровици иш *шестисиц* (геми) у руки путника котри треба да путуе во цме. Але: кимецка ъден ученик-педагог — Ферстер

(Ferster) крашно опомина, же знане и образованоц же то не доси: бо и забийк може ишиши у руках шаетлосц и же прето

треба попри едне душевне добро, попри просвети, треба мац и друге душевне добро: добро-ту — *истинобис*.

Широм света

Съ републик. У малай републики Монако пришло до великих испорядкох, бо жителе недоволни аое своим теразиим князом, але захтеваю републику.

Американске войско находаи ше на границах Мексика а исто так и военски лади ше приближили ту Мексику, а то пре то, же би чували живот и мастиок американских гражданох. У последни часи забили у Мексику американски посланик.

Згорели дзеци. У месеце Июлью (Русия) настал огнь у школи, кед ше дзесцом на филму указовати безбожни образи. У тим огню згорело 117 дзеци. Три мацери стражели разум а жалю и страху за своима дзесцими.

Засната жем веци як 300 углекопох у Пенсильвани, бо настала эксплозия подземних гавох. Веци особи при тим пастрадаи.

Шлебода церкви у Француской вице баржей ше припознава, бо мудри людзе увидели, же неприятельство ту Церкви не доброе. Таких днеох француски парла-

доларах тот и тот чловек (ти бачи Синко и знал до з имена робиц?). — Требало да си розликовац тоги два жеми! Но були различни як жими и лето! То двойо!

Бачи Синко надумал до Канади! Гоч же його сушед врацал. (Чи же уж набул и нагадвал? Нел! Приповедало же по валале — добре, же ишце иш и по других — нешуме о його хижки).

* * *

— Ви думаде на место вашого сушеда? — запита ше веца Ержа, єдна од гевтих иравих.

— Да — одповед и инде ше веци замурел до своих думкох.

— Справди бачи... не ишадише иш... пойдасце?

— Ша да! Не вера раа!

— А кеди?

— На 5. др. менца. Шинко запсисце вишица. Вен принес упутствия, до му постали. (Вон их види не гледал за таке дадо).

мент вигласал закон, по ко-трим ше маю повратни од-няти церковни добра и до-шилебодае ше 8 мисион-ских заповеди (манастирох) за хоспитоване мла-дежи.

Недзеля во среду. Большевици у Сибири од-редаели, же не празноване недзелі ма преложиц на среду. До якай ище глупоти не приду тоги неприятель вири и Бога.

Найвекна лади тар-говского немецкого дружиства „Лойд“, котра мала буц того року цалком готова, тих днеох згорела. Си будоване коштало 50 милиони златных маркох.

Шпаньолска хорота, котра у целей Европи пановала, найвекней жертвовала у Англии. Статистика указус, же на шпаньолску хороту умарло у Англии 104.576. особи а то за 60.000 веци як прешлого року.

Наградзена мац. У Францускай тих днеох до- стала велико одликоване ёдна мац на мено Мартын. Тото одликоване вола ше „Легия чесци“, а дава ислем найвекшим войсководом и заслужным людам. А пре-

Андря же Ержа юе могла пречудовац бачикови. А по-шила близовна, же анала шицко юе треба знац. Кажди, кто би сцел о тим падлу-гоко и нашироко знал, пай-би лем замодлеландю Ержу.

На праткох ше найвекней лем о бачикови Синкови бешедовало: Та идзе же би иди-дай? Кажда праткошка зна-ла шицко. Розумліво кед и андря Ержа була праткошка. Мало була и пиши. Хто би ше мал даеку попадац най би повед: „То ци я, моя Ержко, не верим“, або успишнейше и згоднейше: „Циганство. Видумка“.

Пратки, кед ше бешедо-вало о Канади звершовали би в страхом, або бригу (мацери, оца, язикатей; ви-берайце а яку, по дзеки вам), най би ше и його обисцу не трафело як його сушедови и „не дай Боже“ — Вен би побрали кудзелі и дримуци зажадали ёдна другей: добру поц. А витор би кажду ошивжел, и дзе-поздна би ше трежбо и

ФЕЛЬТОН

Слави. Слави:

Пошол до Канади.

Глас, же бачи Синко на-думал пойдти до Канади, рознес ше по валале. — Бачи Синко и Америка; то ше не могло ведно задумац. То би аначело помирци во-ду в огњом. Та як би то мог зробиц бачи Синко. Вше галс гевтих, до охабици обисце и каждого от-гварял од цудини. И прето вист о тим була перун а ясного неба.

Вшадки ше разглядalo лем о едлуки бачика Син-ко. А ганъба би було за-дакого, да о тим піч не зна. Можли бы го пишмейц и препрариц му, же не зна юк аж дзоци знаю. Но велі то не верели. Ша разглаголи то уж познати витер-ници. А хто поизнал бачика Синко, мог легко о тим сукніцац: вие зрихтани на франту.

Медантим бачи ше Син-ко зошицким пременел. Вие ходзел з погнуту главу и задумани. Чи и мог буц иншаки? Пойдти до Америки, охабиц дом на ласку длу-гих язикох, не гоч до. Лю-ди, котри то разумели лег-ко заисти патриц хмураве и позбераце його чоло и поважжин ход.

А дзеци, коло которых би преходзел бачи Синко, шеп-тали ёдно, другому: „Пайл, тот пойдзе до Канади“. До Канади, не до Америки. На то ше особено унерало в пальцом. Шак до Америки идзе оталь лем мало швегта, и як би там мог пойдти ёден Худобни як бачи Синко. До Америки, дзе чече мед и млеко! Дае вие не ишме пиц (прето пияніци видзели в ней лем смуток)!

Па дзас треба велью робиц (у тим ше паходзело подобносц тих жеми и Аме-рики) и дзе ше рахуб по

цо? Вона виходила 16 житих діацех, а одних 12 синих були у війні. Крім того вона вжала под своєю іще 4 широти, котрим очові остали у війні. На всієтака мацнаслужела одніковане.

Допис.

Загреб.

Посвячене нових священіків.

Уж давно церква св. Кирила и Методія у Загребу не бачила такого торжества, якого була свідком на першу і другу неділю Велького Посту того року. На першу неділю св. Поклу подіялі преосвящені наш владика под час торжественій Служби Божої чину Поддякона чтецу, оконченою богослову Максиму Буїли. През цілі тижні сам преосвящений владика приготував поддяконах Буїлу и Ороса на чин Диякона и Пресвитера. Обидвом дostaли чин диякона вовуторож рано по першій неділі поста і од того часу кончали як прави диякони свою службу на преждеосвяченіх службах і при задушній службі. Найважіше торжество було окончено на другу неділю Велького Поста под час торжественій Служби Божої, которую окончено преосв. владика зос вельку асистенцію. Того дня диякони Бу-

Еднаки пенсік на шведе. Американці предложили, же би ще на цьому шведе запровадзел еднаки пенсік. То би бул перши крохай до економіческого зближення народах, а було би барз добре.

саме посвящене на Пресвіteroх. Обидвоме прислопели своєю глави на олтар, а владика покладол на їх глави і модел Духа Святого, да їх зроби по своїй ласки священіками. Цала Церква ведно ще моделі и шишки спливали Господи помилуй.

Потім слідовала іще одна молитва. А кед тата будла докончена, нови пресвітери попадали на свою ліца пред олтаром, да і на той способ преукажку, як умираю за тог шкет, да живу за Господа. О. Ректор як архідиякон модел у тим часу Вельку ектенію зос приволованем Святого Духа. Давови давонели як на погребу.

По окончанню тей ектенії приняли нови пресвітери панськи атаки своєї служби: „епітрахил, наруквици, фелон, чащу з дискою и Літургіком“. На кафедрі фалаток спливал хор:

„Аксіос“, що значи, же су достойни тей служби.

Церква буда полна народу.

Припомніаме, же о. Максим Буїла з Коцур, а о. Никола Орос з Міклушевіці.

Барз цілого уж, як що Коцур имал свого священіка. Найважіше число священіків до тера зала парохія Міклушевіци, гоч є така мала.

Радуємо ще младим священіком и сердечно Іх привітуємо. На многах и благая!

Руски Крестур.

Затераз ще приявило у нашім відвалі 14 особи, котрі сю пойсі до Риму, зос нашим парохом о. Михаїлом Мудри, — але як чуємо іще ще даскельо особи надумує, та красне число годію пойсі зос нашого відвалу.

Вшелячина.

Одрубавши главу ису и утвердили, же песя глава живла іще позні 4 години. Тоти спроби зробили професоре у Москви Верхіоненко и Ісачуленко.

Температура вселеної. Ми ще покосвали тей жими велико на хладноту а забули аме, же температура вселеної високою 273 гради Целс. як то лихоманка ученици.

Навідміні крилатици. Англійська воїна команда одредаєла, да ще крилатици вироблю зос єдині цілком превізней матерії, которую вона „альтас“. Так тоді

крилатици уж у малій високосці цілком не буде видно.

Найважіший новини на шведе буде видаваць Мексиканска влада. Другоги буде 2 метри а широка 3 м. Новини ще буде лініц на хижих уніх а цруковані буде в величими буквами.

Влада сце на той способ привучи своїх полудаців и непримісних жителів до читання.

Отвіт професора. Познати професор Ерік под стари своє дій бул цілком глухи. Вон ще занимал зос метеорологію (т. е. яка буде хідля) и уж ще при-

розумно запитала: „чи сом ѿтваряла цакого“?

* * *

У обицюючи приповедали ділове на вопросы упокою о Америці. Бачика Синка посановали велі. Єдин, які страча доброго надічара. Други, які то чюда за валал. Та бул бачи на чесці цалому валалу. Хлоп, прави хлоп! А треци ваш, що дагдае даць лігли з кийкою и новиною, сановали бачика Синка, які лем за пенежми іздс. У шицких санованьох були виражені чудована мено бачика Синка и Його думки.

* * *

Прибліжовал ще дзень одходу. Пяти уж за петами, як ше гварі. Ошвітніл и тот дзень. Бачи Синка ізветочні облечены. Готови за драгу. Уж одходзел, а не рукавал ще піз зос ким. Як да ще з шицкими прейгноци (може у сну) повадзел. И пошол. Швет го патрел и заш ще чудовал (та інші ані не роби овда) от-

куд, вон ішо да іздс? Анді Ержи коло чайного облаку прехадзел не умакнул.

„Одкуд сам? Не верим чи и наїсце не направел... Ідзем та ще му опітам жсін“ — думала и пошла.

— Дай боже — прервею у поміваню судамні — Но, цо тераз? Чоловек ей одходзі, а вона шпива — (шпивала себе цошка) — Я думам, же ю найдзесм дагдае зариту у заглавкох, а вона... так.

— Дай боже — одновес тера з, бо не могла од Ержи и предлужы: Але ще даце зашаліц, та вон то у франти сномніл и кед видзел як ще то прияло, вец и дагдае тримал, уж занапі як.

— А чом же ще так озбульно тримал? Шицко так робел да ніхто не ана (вона інші верела, же пошол).

— Ша... кунуе заграду па с такі. (Вона ийда з даску не проповедала и показовала що ще у дому думало).

— А я була бязвона, же пойдзо — поге през шміх, а вец нараз меняюци фарбу ліца поге: „Але я му ишак очитам.“ — Смутно и ганьбліво виглашчела, же то не правда на праткох, а отоль ще розлял глас по валале, як вода цо ще розляла по луках по лейох, котрих так любел бачи Синко.

Селяні и шмерці.

(Зос басюх Крилова)

Була тварда жима. Бидни, стари дідо з ноги... на ногу помали крачал, бо вязань дрэва, — цо ю весол на плецох зос леса — була чежка.

Як уж вистал одвіше, стацнул; зложел вязань дрэва на жем, ішнул, отдыхал и роздумовал:

„О Господи, Боже! Кельо ше трапім, мучим, а ишак у шицким недостатки церніц. А да би то голем я сам, але там жена, дзеци.

О шмерці що ще надомну не розмілусіш, що уж по-

міс не іздеш, с того півста и береш?“

Гей, але шмерц живе не за лессами.

Ту вона нам стой, такой за плецами.

„Ето ту сом!“ прегвалася шмерц.

Дідо ще барз злекнул, бо ша було прецо.

„О шмерц! дыгні мін totu вязань на плецо.

Ето наука басни є цалком ясна.

Хоч жизнь бара чежка, шмерц ишак странна.

Швінія.

(Зос басюх Крилова)

Раз ще швінія достала до панського двора. Покодзела около хліва и окілі кухні. Там ще у гнойавкі оваляла, а вец ще с поміяма охлупала; и лес славней госціні дому пришла.

Але швінія, осталашвінія.

„Но цо же швінію! Цо щи там видасла?“ пита ще ей пастир.

Бо ту вшадзи приповедаю, як ще у панским дворе

учел на то, да го людзе питају же да им иша будзе хвилја. Вон бы каждому више однах одговор: „Як аничайно. Мутна, нечиста, влажна и нет випатрушку на испепикане“. Так одного днja стресиша го приятель и запитал го: „Но, пака професор, як же паки дома?“ А стари професор (як глухи) думал, же го и вон пита, ека будзе хвилја, та отвів: „Як аничайно, мутна, нечиста, брудна, влажна и нет випатрушку на зейш“.

Ізвістайно. Пісносказала иш сущеда сукнеда, же як чловек иш може якщо без ішаню и гвари: „На зіям, до яким, кед му не добре, як паки пачанку, а заш кед попив, та му не добре“.

Найлепши мачки на швеце находиа паки у держави Сіам у Азії. Сіамська мачка кошта 5000 динари.

Владел иш. Сіному селянам украдли коня. И кога мушел пойсц до варонку на вапар да кули се бе другого. Кед они там, найдея свойого коня. Предавал го якши

циган. Селин влажи коня и гвари циганови:

— То мой конь, котрого ми украдли дас пред 3 днji.

— Не правда, бо конь при мне уж лежей ик рок. Спреведаше, брані не циган.

Але селян закрие з руками оти коньови и ляга цигана.

Е кед твой конь, поведз ми на котре око цилюни?

— На лобоме, же влам — гвари забути циган. — На лобе око! На тово баш иш не видзя.

Е, нептрафел шы! скрижал селян. — Не шлеша є на лобе око.

А циган по фрінко:

— Па да же иш! Сіал сом повесц, же с шлешы ва праве око. Гей на то иш не видзя!

— Га, тераа сом це влаже! Гвари селян. Ти украднула коня, бо иш не шлеша ані на відо ско. Я так лем вітая да це візантія.

— И владел иш го! Скрижали шицки по стали коло якх и слухади як ше вски варда.

Циган мушел вращиц коня и одшедзяк у гаренту пре градау.

вайме ше од клевети ягод од огня, бо цо амє зосню близкійому начкодзели, мушиме шицко поправац. На цалей не шлеме без праведней причини откривац пред другими цудзи грахи; тач су правда. То ше вола огварка, бо ше з тым близкій очарнью, чесць му ше умнішуе, а може и чходу пре того открице цервиц, и на своім добрым гласу и па добру.

Су праведны причини, кеди ше шлеме открещи хиба близкійого, но у тым случаю мушиме добре жерковац, цо повсеме, да ше не спрепедзяме у спойм суде, и так близкійому чходу зробиме. Шлеме виволац вудзу хибу, кед браніме свой право и чесць,

кед браніме опще добро шицких близкійех, кед самому, цо схібел, думаме помощи; кед як настоятель даваме рахунок нашим поглаваром за персони нам поверні и т. д. У тих случаюх можеме виволац правду, але више з добрым намирением, да то на добре будзе. Іншак ми самі вирекніц осудсене над нашим близкійым нігда не шлеме, тач думаме же с вини. Тот суд више придаіме Богу.

Най судзи Бог, а ми ше модлуме за грашиника да ше покае. Таки най будзе поступок гу близкійим, гу Христовим меншим братом, та тэди пайдаеме и ми поміловане у Ныго.

М. Мудри.

Шветочни Отпочивок

Надзея III. В. Посту.

ЕВАНГ. ОД МАРКА, ГЛ. VIII., ЗАЧ. 37.

„Иже бо аще поспідися мене и моїх словес и Син Человічески поспідится его, егда придет со слави Оца свого со ангели славами.“

Исус Христос заступани на тым швеце у своіх „братах менших“, а то су шицки нашо близкій людзе без розлики віри и креви. „Понеже соптвристе единому сих братій моїх менших се Аль соптвристе. Кед

даклем не припознаже свойх близкійх, але их вредаме, презирме, зло робиме, тэди не припознаваме самого Христа, а тэди будземе од Бога одруцени.

Цо даклем мушиме твориц напамін близкій, а од чого ше маме чувац, да споініме волю божию?! Грече правило с тото:

Да ніда не повеме на свого близкійого неправду, або каскету. Таке криве слово, кед в ствар о великом, є чесці грах, котори руда человека до пекла, кед ше не покав за ишо. Чу-

гу гадови, обачи го, попатри му до очох, по іх лунашим вигляду види, же ше йому грожки, злонамерно жадло вивалюе, строі ше, да го влажи и на шмерц отрови.

Баранче ше вліско, очи ше му помрачели, креп в ім стидла и запита ше: „Цо я ци завинело?“

„Хто ана“ — гвари гад — „може и ти ту зато, да же згажни. Покарем це баж зос поторожнёсци.“

„Ах не!“ збійчало баранче, але дармо, погинуц мушело.

Кед дакому шерцо так створено,

Дружства, любви не чувствує воно;

Цу кождому ненависц восніта,

Вон каждого за злодія счита.

Тим цо сцу поїсц до Риму.

1.) Хто ёце поїсц до Риму ище ше може привіц до 15. апраля, а послац треба ясом капару Динари 500 до того дня, да є уж у Загребу. Гента сума од Динарох 900 треба да будзе пайдалей до 1. мая у Загребу — треба дакле да будзе 2 до 3 дні скорей уплацена на пошти.

2.) Хто ёце поїсц зос Риму до Напулю и на Венецию може поїсц зос Риму, але то ше мушки окреме заплаці. Кельо то будзе коштац то ше яві ище — а кед не терза та аж у Риме ше яві, а одведзе еден цо добре позна Напуль и Венецию.

Мудри виречения.

Шицко слухай, але шицко не поведз. Боль шудзи слизи исуцера.

*
Чоловек ше неможе давігнуц, кед нема нікого хто би му верел.

*
Чоловек ше шицок премені, накеди ше у нім розпаля пламеньком нови пожаданя.

Най чловек ма шицки нукаіши чеслоти, кед є по-дло облечени, шицок чисто превайре. На тото не треба забуц.

*
Чувай ше од таких людзах, котри не жилю по Божім закону, роставені зос свею законіту пору, бо у якіх ложі шицок отров тога швeta.

Нашо претплатніци

Обновели предпілту слідующи п. п.:

Петро Сошка, звязк Петровіц	на 1927/28. р. 200 динар.
Янко Павловіц Р. К. 412.	на 1928. " 100 "
Петро Керсертко Конур	" 50 "
Чико Малашко Р. К. 588	" 1929. " 100 "
Митро Цап Конур	" " 100 "
Мирон Кінг 147 Дорджев	" " 100 "
Планчак Михаило 675 Р. К.	" " 100 "
Надзордь Митро Петровіц	" " 25 "
Хардя Дорга 105. Петровіц	" " 25 "
Юліан Малашко, Прага	на 1928/29. " 100 "
Штефан Сабо-Данков 468 Конур	" " 100 "
Надзордь Петро Петровіц	" " 125 "
Емейди Дорга Петровіц	" " 125 "

ТАРІОВИНА

Жито	Дин. 246—248—	Овес	240—245—
Кукурица	" 277—279—	Мука 0	345—350—
Ржан	" 230—235—	Мука 2	320—330—
Ярец	" 252—255—	Мука 5	300—310—
Насуля	" 1000—1400—	Мука 6	270—275—